

„Legjobb volna lebontani a földbesüllyesztett gyermekklinikát”, — mondotta a kultuszminiszter az egyetemi építkezések szemlélén

Gróf Klebelsberg Kunó Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától.) Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter szerdán délelőtt feltizenkét órakor dr. Denhoff miniszteri tanácsos társaságában autón Szegedre érkezett és délután hat órakor tovább utazott Gyulára. A miniszter megérkezése után azonnal a püspöki palotába hajtatott, ahonnan dr. Aigner Károly főispán, Somogyi Szilveszter polgármester kíséretében az egyetemi építkezések meg szemlélésére indult. A szemle a bogyógyógyászati klinikánál kezdődött, ahol már vártak a miniszterre az egyetem tanárai. Bersenczey Domokos műszaki főtanácsos, az építési vállalkozók és Almássy Denise grófnő, aki egyik rokonának meglátogatására jött Szegedre.

A miniszter ezután sorra megtekintette

a készülő klinikákat.

Kivánságára működésbe akarták hozni a fogadalmi templom villanyerőre berendezett harangszerkezetét, de a szerkezet váratlanul felmondta a szolgálatot a városi urak mérhetetlen bosszúságára. Azonnal szerelőért küldtek, aki azonban csak másfél órai kutatás után találta meg a hibát és így a hősök harangjának hangjában csak később gyönyörködhetett a kultuszminiszter.

A sikertelen harangozási kísérlet

után a miniszter és kísérete a polgári tanárképző intézet helyére ment, ahol már lázasan folyik az alapozási munka. A miniszter érdeklődött, hogy mi van a telek sarkában álló Nyikos-féle házzal, amely legnagyobb meglepetésre még mindig ott áll és akadályozza az alapozási munkálatokat. A polgármester közölte a miniszterrel, hogy a város már megkapta a ház azonnali birtokbavételére a felhatalmazást és így a jövő héten sor kerül a lebontására is.

Sokáig szemlélgette a miniszter

a gyermekklinika földbesüllyesztett épületét,

amely a Tiszapart legszebb helyén, a Tisza Lajos-körút sarkán éktelenkedik. Nem tetszett az épület a miniszternek sehogysem.

— Valamit kellene vele csinálni — mondotta —, talán le kellene nyesegetni körülötte a Tisza partját, hogy érvényesüljön az épület.

A város urai azonban kijelentették, hogy ezt a megoldást az árvízvédelem érdekei lehetetlenné teszik, mert a Tisza partja védőtöltés, amelynek megbolygatása veszedelmet hozhatna az egész városra.

— Legjobb volna lebontani az egészet, — mondotta félig komolyan, félig tréfásan, de meggyőződéssel a miniszter, aki ezután autóba ült és

Dorozsmára

látogatott el, ahol a polgári iskola helyét tekintette meg, majd visszajött Szegedre.

Ebédre dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök látta vendégül a minisztert, aki délután az egyetem központi épületében értekezletre hívta össze a város képviselőit és az egyetemi tanárokat.

a Templom-tér rendezése

ügyében. Ezen az értekezleten bejelentette a miniszter, hogy a Templom-tér záróépületét, amely az új teret a Gizella-tértől választja majd el, még az ősszel megkezdi, a többi pedig a jövő év tavaszán. Őszig eldől az is, hogy a tér rendezésére benyújtott pályatervek közül melyik kerül kivételre, valószínűleg a kiviteli terv elkészítésére a két elsődíjnyertes építész, Rerrich Béla és Walder Gyula kapnak közös megbízatást.

A miniszter az értekezlet után autóba ült

és tovább utazott Gyulára, ahol az épülő iskolákat tekinti meg.

A paprikások küldöttsége a kultuszminiszternél

A szegedi paprikatermelők és kikészítők nagy küldöttsége várakozott szerdán délelőtt

A polgármester a fővárosban sürgeti meg a tízmillió pengős új városi kölcsön jóváhagyását

(A Délmagyarország munkatársától.) Somogyi Szilveszter polgármester, Rack Lipót pénzügyi tanácsnok és Scultéty Sándor főszámvéveő társaságában csütörtökön reggel Budapestre utazik, hogy meg sürgesse a tízmillió pengős új városi kölcsönre vonatkozó közgyűlési határozat jóváhagyását. Ezt a közgyűlési határozatot a tanács csak szombaton terjesztette fel a belügyminiszterhez, azért ilyen későn, körülbelül két hónappal a határozat meghozatala után, mert az új szabályok értelmében külön közgyűlési határozat kell a kölcsön minden egyes tételére és a kormány addig a kölcsön felvételét nem engedélyezi, amíg a kölcsön felhasználására vonatkozó közgyűlési határozatokra a város nem kapott belügyminiszteri jóváhagyást. Még a legutóbbi közgyűlésen is szerepelt néhány ilyen tanácsi előterjesztés és a közgyűlés határozatának felebbezési határideje csak most járt le. A kölcsönre vonatkozó régebbi határozatokat ezekkel együtt terjesztette fel a tanács.

A polgármester most magával viszi a kölcsöntűgy minden aktáját, hogy a belügymi-

a püspöki palotában a kultuszminiszterre, aki megérkezése után azonnal fogadta a küldöttséget. A paprikások átnyújtották a miniszternek azt a memorandumot, amelyet május tizenhetedikén tartott nagygyűlésükön szövegeztek meg és amelyet a kormányhoz kívánnak juttatni sérelmeik orvosoltatása végett. A minisztert közbenjárásra kérte fel a küldöttség.

Klebelsberg Kunó kijelentette a küldöttség előtt, hogy a paprikások sérelmeit tanulmányozta. Tárgyalt már ebben az ügyben a földművelésügyi államtitkárral, aki megígérte, hogy rövidesen megszünteti a házban való paprikavizsgálatok kellemetlen rendszerét. Megígérte a miniszter, hogy a memorandumot rendeltetési helyére juttatja.

nisztériumban szükség esetén készen és készen legyen valamennyi, mert így azt reméli, hogy a kölcsönhatározat jóváhagyása gyorsabban történik meg. Sokszor megtörtént ugyanis, hogy hasonló esetben a belügyminiszter külön-külön rendelte el egyes akták felterjesztését, ami rengeteg idővesztést jelentett.

A belügyminiszter döntés előtt áll az a kölcsönre vonatkozó közgyűlési határozatot véleményezés végett a pénzügyminiszterhez, aki azt abból a szempontból bírálja felül, hogy a kölcsön engedélyezése nem sérti-e az ország hitelérdekeit. A polgármester ezéllátogat a pénzügyminisztériumba is, ahol — ha lehetséges — soronkívüliséget kér erre a véleményezésre, mert a kölcsön engedélyezése most már, amikor a városnak kedvezőnek látszó ajánlata is van a tízmillió pengőre, meglehetősen sürgős.

A város főtisztviselői ezt a pesti utat természetesen felhasználják más városi ügyek elintézésére is, amelyekről azonban a polgármester elutazása előtt nem nyilatkozott.

A dinár és pengőhamisítók a törvényszék előtt

Szerencsés Fekete Verát csütörtökön hallgatja ki a törvényszék

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Vild-tanácsa szerdán kezdte tárgyalni a dinár- és pengőhamisítók monstre bűnpörét. A törvényszék három napra tűzte ki a pénzhamisítók bűnpörének főtárgyalását. Szerda délelőtt a törvényszék

a régi dinárhamisítások

ügyét kezdte tárgyalni. A dinárhamisítások bűnpörét a törvényszék már 1924-ben egyszer tárgyalta, amikor is a hamisított dinárokat szakértői véleményadás céljából elküldték Belgrádba. Belgrád azonban válasza sem méltatta a magyar hatóságok átiratát. Évek teltek el, még Belgrádból a szakértői vélemény Budapestre érkezett és még hosszú idő, még azokat a szegedi törvényszék is megkapta. A szegedi törvényszékhez visszaérkezett bűnjelek egy részét Belgrádban meg is dőzmálták.

A hamisított dinár címletek eltűntek.

A pénzhamisításhoz szükséges technikai felszereléseket pedig jórészt kicserélték.

A szerdai főtárgyaláson Kiss István, aki a pénzhamisító banda vezére volt, sehogy sem akart ráismerni fényképező gépére.

— Ez nem az enyém — mondotta. Az én fényképező gépem új volt, ez pedig egy ócska masina.

A törvényszék nem kutatta tovább, hogy mi történt a Belgrádba küldött pénzhamisító felszerelésekkel.

Kiss István

a pénzhamisítók vezére igénytelen apró em-

berke. Olyan halkan beszél, hogy alig lehet érteni szavát. Finom és választékos kifejezéseket igyekszik használni. Büszkén vallotta be, hogy hat gimnáziumot végzett. Valamikor adóügyi jegyző volt. Szenvedélyes amatőr fényképész és így gondolt először a pénzhamisításra.

Nem tagad semmit, mindent töredelmesen beismer. Társai, a hamisipénz terjesztők tagadnak. Kiss István hiába mondja a szemükbe bűneiket.

1921 telén Kiss István Pesten volt. Itt ismerkedett meg Szabó Gáborral, akitől

2500 darab hamis útdináros

kapott terjesztésre. A hamis dinárokat Szegedre hozta és megkezdte a terjesztést. Boldog, boldogtalant felbérelt a hamis dinárosok terjesztésére. A terjesztők busás haszon reményében megszállott területre utaztak át, ahol megkezdtek működésüket.

A Szabó Gábor-féle hamis dinárosok nagy sikerűen sikerültek, úgyhogy Kiss István elhatározta, hogy ezután maga is megpróbálkozik a hamis pénzek gyártásával. Kiss István

egy és százdinárosokat

kezdett gyártani. A hamis százdinárosok amár nem a legjobban sikerültek. A terjesztőknek 125 darabot sikerült elhelyezni.

Kiss István több társa segítségével Börcsök József

sánderfalvai gazdálkodó fanyáján

rendezte be pénzhamisító műhelyét. A ter-